

Ο Επιδαύρου Νικόδημος στην Ι.Μ. Μεταμορφώσεως Καμένων Βούρλων

/ [Ιερές Μονές](#)

Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Επιδαύρου κ. Νικοδήμου, βοηθού Επισκόπου του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου του Β', Γενικού Διευθυντού της ΕΚΥΟ τελέσθηκε απόψε στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Αγίας Καμένων Βούρλων, κατόπιν προσκλήσεως του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Τον Θεοφιλέστατο κ. Νικόδημο υποδέχθηκαν με αγάπη και σεβασμό και την εκκλησιαστική μοναστηριακή τάξη, ο Άγιος Καθηγούμενος της Μονής Αρχιμ. π. Σεραφείμ Μαργαρίτου, Άγιοι Καθηγούμενοι άλλων Ιερών Μονών και πατέρες της

Μητροπόλεως στην είσοδο της Μονής.

Ακολούθησε ο Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός, παρουσία πλήθους πιστών στο νέο Καθολικό της Μονής αφιερωμένο στον Άγιο Χρυσόστομο Σμύρνης και των συν αυτώ αναιρεθέντων μαρτύρων κατά την Μικρασιατική Καταστροφή, λόγω συντηρήσεως και αποκαταστάσεως του ιστορικού Καθολικού της Μεταμορφώσεως.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Επιδαύρου κ. Νικόδημος στο κήρυγμά του χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ευχαριστώ θερμά τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη σας, Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών για την ευγενική Του πρόσκληση να βρίσκομαι απόψε εδώ, αλλά κυρίως τον Μακαριώτατο Ποιμενάρχη μου, Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο, που με την δική Του άδεια και ευλογία πανηγυρίζω απόψε μαζί σας.

Η Εκκλησία μας, μας συγκέντρωσε απόψε εδώ, στην πανέμορφη και ιστορική Μονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στο μοναστήρι της Καρυάς, ή της Αγιάς όπως το λένε και το ξέρουν οι περισσότεροι, στις πλαγιές του όρους Κνημίδα, από όπου αγναντεύεται ο Βόρειος Ευβοϊκός κόλπος, η βόρειος Εύβοια και η Ανατολική Φθιώτιδα, για να προεορτάσουμε ένα από τα λαμπρότερα γεγονότα της επίγειας ζωής του Κυρίου μας, τη Μεταμόρφωσή Του στο όρος Θαβώρ, όχι απλώς ένα θαυμαστό γεγονός, αλλά την αποκάλυψη του ποιος πραγματικά είναι ο Ιησούς Χριστός και συγχρόνως την αποκάλυψη του προορισμού του ανθρώπου.

Ο Χριστός ανεβαίνει στο όρος μαζί με τρεις μόνο μαθητές, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Εκεί, ενώ προσεύχεται, και «μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών».

Το πρόσωπό Του έλαμψε όπως ο ήλιος και τα ιμάτιά Του έγιναν λευκά σαν το φως. Δίπλα Του εμφανίζονται ο Μωυσής και ο Ηλίας, εκπρόσωποι του Νόμου και των Προφητών, οι οποίοι συνομιλούν μαζί Του για το εκούσιο πάθος που επρόκειτο να υποστεί στα Ιεροσόλυμα. Και μέσα από τη φωτεινή νεφέλη ακούγεται η φωνή του Πατέρα: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε». Και με τον τρόπο αυτό, η Μεταμόρφωση είναι η απάντηση του Θεού σε κάθε αμφιβολία για το πρόσωπο του Χριστού. Εκείνος που λίγο αργότερα θα συλληφθεί, θα χλευασθεί, θα σταυρωθεί και θα πεθάνει, δεν είναι ένας απλός διδάσκαλος ούτε ένας μεγάλος προφήτης. Είναι ο μονογενής Υιός του Θεού, ο Κύριος της δόξης.

Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος τονίζει ότι, ο Χριστός δεν έλαβε τότε μια νέα δόξα. Δεν έγινε εκείνη τη στιγμή λαμπρότερος από ό,τι ήταν. Απλώς επέτρεψε στους μαθητές Του να δουν, όσο μπορούσαν να αντέξουν, τη δόξα που πάντοτε είχε ως Θεός. Δεν μεταβλήθηκε δηλαδή ο Χριστός· μεταβλήθηκαν οι οφθαλμοί των μαθητών, ώστε να μπορέσουν να αντικρίσουν ένα μικρό μέρος του θείου μεγαλείου.

Αυτό είναι πολύ σημαντικό και για τη δική μας πνευματική ζωή. Πολλές φορές λέμε: «Πού είναι ο Θεός; Γιατί δεν Τον βλέπω; Γιατί δεν αισθάνομαι την παρουσία Του;»

Το πρόβλημα δεν είναι ότι απουσιάζει ο Θεός. Το πρόβλημα είναι ότι τα μάτια της ψυχής μας έχουν σκοτεινιάσει από την αμαρτία, τον εγωισμό, την αδιαφορία και την προσκόλληση στα γήινα.

Ο ήλιος λάμπει πάντοτε· όμως, όταν τα παράθυρα είναι κλειστά, το φως δεν εισέρχεται στο σπίτι.

Γι' αυτό και η Μεταμόρφωση συνδέεται με την προσευχή. Ο Ευαγγελιστής σημειώνει ότι όλα συνέβησαν ενώ ο Χριστός προσευχόταν. Η προσευχή είναι αυτή που ανοίγει τον άνθρωπο στη χάρη του Θεού. Δεν αλλάζει τον Θεό· αλλάζει εμάς. Μας καθιστά δεκτικούς της παρουσίας Του.

Ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας επισημαίνει ότι ο Χριστός παίρνει μαζί Του μόνο τρεις μαθητές. Όχι επειδή αγαπούσε περισσότερο αυτούς από τους άλλους, αλλά γιατί ήθελε να τους προετοιμάσει για το σκάνδαλο του Σταυρού.

Σε λίγες ημέρες θα Τον έβλεπαν ταπεινωμένο, δεμένο, ραπιζόμενο και σταυρωμένο. Γι' αυτό προηγείται η αποκάλυψη της δόξας Του.

Ήθελε να γνωρίζουν ότι εκείνος που πάσχει είναι ο Κύριος της δόξης και ότι το πάθος Του είναι εκούσιο.

Αυτό αποτελεί μεγάλο μάθημα και για εμάς. Ο Θεός πολλές φορές επιτρέπει να προηγηθεί μια παρηγοριά πριν από έναν μεγάλο αγώνα. Δεν υπόσχεται μια ζωή χωρίς σταυρούς. Υπόσχεται όμως ότι πίσω από κάθε σταυρό υπάρχει η Ανάσταση. Πίσω από κάθε νύχτα υπάρχει η αυγή. Πίσω από κάθε δοκιμασία βρίσκεται η δόξα που ετοιμάζει ο Θεός για όσους Τον αγαπούν.

Στο Θαβώρ λοιπόν, εμφανίζονται ο Μωυσής και ο Ηλίας. Ο ένας είχε παραλάβει τον Νόμο, ο άλλος υπήρξε ο κορυφαίος των Προφητών. Και οι δύο δείχνουν ότι ολόκληρη η Παλαιά Διαθήκη οδηγεί στον Χριστό. Αυτός είναι η εκπλήρωση όλων των υποσχέσεων του Θεού. Δεν είναι ένας ακόμη προφήτης· είναι ο Δεσπότης των προφητών.

Ο Απόστολος Πέτρος, συγκλονισμένος από το θέαμα, αναφωνεί: «Κύριε, καλόν εστίν ημάς ὧδε εἶναι». Θέλει να παραμείνει για πάντα εκεί, μέσα στο άκτιστο φως. Είναι μια αυθόρμητη έκφραση της ανθρώπινης καρδιάς όταν γεύεται τη χάρη του Θεού. Όποιος πραγματικά συναντήσει τον Θεό δεν επιθυμεί τίποτε περισσότερο από τη διαρκή κοινωνία μαζί Του.

Όμως ο Χριστός δεν αφήνει τους μαθητές στο όρος. Τους κατεβάζει πάλι στον κόσμο. Γιατί η εμπειρία του Θεού δεν είναι φυγή από την πραγματικότητα, αλλά δύναμη για να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα. Ο χριστιανός δεν απομονώνεται από τον κόσμο. Ζει μέσα στον κόσμο, μεταφέροντας το φως του Χριστού στην οικογένεια, στην εργασία, στις σχέσεις του, σε κάθε άνθρωπο που συναντά.

Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς διδάσκει ότι το φως του Θαβώρ δεν ήταν υλικό ούτε κτιστό. Ήταν το άκτιστο φως της θεότητας, η ίδια η θεία ενέργεια, που γίνεται προσιτή στους καθαρμένους ανθρώπους.

Αυτό σημαίνει ότι ο σκοπός της ζωής μας δεν είναι απλώς να γίνουμε καλύτεροι ηθικά. Είναι να ενωθούμε με τον Θεό, να γίνουμε κατά χάριν μέτοχοι της ζωής Του. Αυτό είναι που οι Πατέρες ονομάζουν θέωση.

Πόσο διαφορετικός είναι ο στόχος που προβάλλει ο κόσμος! Σήμερα οι άνθρωποι αγωνίζονται να μεταμορφώσουν το σώμα τους, την εμφάνισή τους, την κοινωνική τους θέση, την οικονομική τους κατάσταση.

Επενδύουμε αμέτρητο χρόνο στο να αλλάξουμε ό,τι είναι εξωτερικό, ενώ συχνά αφήνουμε αμετάβλητη την καρδιά μας. Ο Χριστός όμως δεν ήρθε να αλλάξει απλώς τις εξωτερικές συνθήκες της ζωής μας. Ήρθε να μεταμορφώσει τον εσωτερικό άνθρωπο.

Η πραγματική μεταμόρφωση αρχίζει όταν ο άνθρωπος μετανοεί. Όταν συγχωρεί. Όταν ταπεινώνεται. Όταν αγαπά εκείνον που τον αδίκησε. Όταν μάχεται τα πάθη του. Όταν εξομολογείται με ειλικρίνεια. Όταν κοινωνεί το Σώμα και το Αίμα του Χριστού με προετοιμασία. Τότε το φως του Θαβώρ αρχίζει να φωτίζει σιγά σιγά και τη δική του ύπαρξη.

Η εορτή της Μεταμορφώσεως τελείται μέσα στην περίοδο της νηστείας του Δεκαπενταύγουστου. Δεν είναι τυχαίο. Η Εκκλησία μάς υπενθυμίζει ότι η δόξα περνά πάντοτε μέσα από την άσκηση, τον αγώνα και την υπακοή στο θέλημα του Θεού.

Δεν υπάρχει Θαβώρ χωρίς Γολγοθά, αλλά ούτε και Γολγοθάς χωρίς Ανάσταση».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο κ. Νικόδημος ανέφερε:

«Όλοι έχουμε τα προσωπικά μας σκοτάδια. Άλλος κουβαλά μια ασθένεια. Άλλος μια οικογενειακή δοκιμασία. Άλλος μοναξιά, απογοήτευση ή φόβο για το μέλλον. Η Μεταμόρφωση μάς καλεί να μη μείνουμε εγκλωβισμένοι στο σκοτάδι. Μας βεβαιώνει ότι το τελευταίο λόγο δεν τον έχει η θλίψη ούτε ο θάνατος, αλλά το φως του Χριστού.

Ας ανεβούμε λοιπόν και εμείς πνευματικά στο Θαβώρ. Με την προσευχή, τη μετάνοια, τη συμμετοχή στα Ιερά Μυστήρια και την αγάπη προς τον πλησίον.

Και όταν ο Θεός μάς αξιώσει να γευθούμε έστω και λίγο από το φως της παρουσίας Του, ας μη θελήσουμε να το κρατήσουμε μόνο για τον εαυτό μας.

Ας γίνουμε και εμείς άνθρωποι που φωτίζουν τον κόσμο με την ειρήνη, την πραότητα, τη συγχωρητικότητα και την αγάπη του Χριστού.

Είθε το άκτιστο φως που έλαμψε στο όρος Θαβώρ, δι' ευχών του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου Σας κ. Συμεών, αλλά και του Γέροντος Καθηγουμένου αυτής της Ιεράς και Σεβασμίας Μονής, κ. Σεραφείμ μετά της συνοδείας του, να φωτίζει πάντοτε τη διάνοιά μας, να θερμαίνει την καρδιά μας, να ενισχύει τον αγώνα μας και να μας αξιώσει όλους να μετάσχουμε κάποτε στην αιώνια δόξα της Βασιλείας του Θεού. Αμήν».

Τον Θεοφιλέστατο κ. Νικόδημο προσεφώνησε με εγκαρδιότητα και σεβασμό ο Άγιος Καθηγούμενος Αρχιμ. π. Σεραφείμ εκ μέρους όλης της Αδελφότητας της Μονής για την αγιαστική παρουσία του στην ιστορική και αγιοτόκο Μονή και του ευχήθηκε την από Θεού δύναμη, ευλογία και καρποφορία στην Αρχιερατεία του».

Ακολούθησε Ιερά Λιτανεία των Ιερών Εικόνων της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού και της Παναγίας στο Ιερό Παρεκκλήσιο της Παναγίας των Βλαχερνών.

